

Anita Lajunen in memorial

Ystävämme Anita (s. 12.8.1935, k. 24.1.2021) on poissa. Tieto hänen kuolemastaan nosti muistiin monia rikkaita elämyksiä, yhteisiä oivalluksia ja tietoa, joita Anita meille tarjosi. Olemme kiitollisia niistä.

Anita oli syntyperäinen savonlinalainen, kirjoitti ylioppilaaksi Savonlinnan Tyttökoulusta. Jyväskylän Yliopistossa hän opiskeli opettajaksi ja suoritti maisterintutkinnon. Hän palasi kotikaupunkiinsa Savonlinnaan ja teki täällä elämäntyönsä. Anita toimi opettajana Savonlinnan seminaarissa ja Normaalikoulun luokanlehtorina, opettajakouluttajana ja erityisopettajana.

Varsinaisen työnsä lisäksi hän toimi vuosia Linnalan

Kansalaisopiston opettajana. Hän tutustutti kansalaisia suggestopediaan, elämäntutkimustietoon ja logopediaan sekä harjoitti kuuroja viittomakielellä.

Anitalla näyttää olleen uskomaton voima oppia uusia asioita, kasvattaa

henkistä tietoa ja jakaa sitä kanssakulkijoilleen. Henkinen tie, oman

oivalluksen kehittäminen ja oppimansa jakaminen toisillekin oli rakasta mutta

välillä raskastakin työtä. Anita perusti Henkisen kasvun ryhmän, joka kerääntyi Anitan ympärille

ensin Linnalaan, sittemmin Kisalinnaan ja Taidelukiolle Anitan järjestämiin

luentoihin. Hän etsi luennoitsijoita ympäri maata kertomaan kuulijoille

erilaisista elämän ilmiöistä. – Anita hankki iltoihinsa asiantuntijoita, henkisesti

kehittyneitä ihmisiä luennoimaan meille savonlinalaisille. – Nyt hänen

työtään jatkaa Savonlinnan Henkinen Elämäntutkimus Hek ry.

Varsinaisen elämäntutkimuksensa Anita sanoo käyneensä Intiassa äiti-

Theresan järjestön työntekijänä. Hän kertoi henkisten arvojensa, elämään ja

kuolemaan suhtautumisensa muuttuneen radikaalisti. Sieltä hän sai aiheen

ryhtyä perustamaan myös tänne saattohoitokoulutusta.

Työn, perheen, moninaisten harrastusten keskellä häneltä

riitti aikaa auttaa ja paneutua toisten ihmisten auttamiseen ja

lohduttamiseen.

Anitalta oli taito ja voimia myös kirjoittamiseen. Häneltä ilmestyi useita

kirjoja itsetuntemuksesta ja etsimisestä, syvällisiä pohdintoja,

lapsuusmuistoja ja runokirjakin. Hänelle rakas lepopaikka oli luonto ja

erityisesti perheen kesäpaikka, vaikka väliin Anita sanoikin sitä

“työsiirtolaksi”.

Anita Lajunen oli voimakas ihminen, joka ammensi rikkautensa

henkimaailmasta ja jakoi tietoaan muille. Olemme kiitollisia Anitasta.

Paula Roine